

ಹಾಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಕಾಡುವ ಬೋರ್ಡಂ.

ಹೆಚ್ಚಿನವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗ, ಸ್ಥಾನಮಾನದಿಂದಲೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಕ್ಷಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಉದ್ಯೋಗ. ಒಮ್ಮೆ ಆ ಸ್ಥಾನ ಹೊದರೆ ತಾವು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಹೊಗುತ್ತೇನೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಜನ ತನ್ನನ್ನ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುವುದಿದೆ ಅದೂ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಅಲ್ಲ ಕಾಳಿಗಳು ಎಂದೆಲ್ಲ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಗುವುದೆಂದರೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ, ಗೌರವ ಗ್ರಿಡ್ಸಿಸೆಂಟ್‌ಎಂದು ಏಲ್ರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದರೆ ಇವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಲಹ ಸಹಾಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅದಲ್ಲಿ ಇರದೆ ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದೆಲ್ಲ ಚಿಂತಿಸತ್ತೇಡಗುವುದೂ ಇದೆ. ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುಫುದಂದರೆ ಪಾಪವಂಬಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾವಿಸುವವರು ಇದ್ದಾರೆ.

ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಳಿಕದ ಸಮಯವನ್ನು ಕೆಳೆಯುವುದೂ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ. ಅದೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ದಿನ ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವುದೆಂದರೆ ಅದೂ ಭಯಾನಕವೇ. ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ದಿನಪಕ್ಕಿ ಒಂದಲೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲ, ಚಿಮಿ ನೋಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಣಾಗುವವರೂ ಬ್ಯಾಸಿ.. ಬ್ಯಾಸಿ.. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವವರಿಗೂ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಳಿಕ ದೊರಕುವ ಸಮಯ ಕೆಳೆಯುವುದೂ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಮಯವನ್ನು ಘಳಿಸುವವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೇ? ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದಂದರೆ ಹೊದಿಲಿಗೆ ತಾನು ನಿವೃತ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬದುಕಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಹೇಳಣ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನಿಡುವ ಕಡೆಗೆ ಮುವ ಮಾಡುವುದು. ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆ ಎಲ್ಲಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ‘ಹೌದು ನಾನಿಗೆ ನಿವೃತ್ತ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವಿದ, ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವೂ ತೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒತ್ತುಡಿದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲ; ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ’ ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯೋಂದಿಗೆ ಮುಂದದಿಯಂದಿಗೆ. ಈ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಯೋಜನೆ ಒಂದರೆ ಅರ್ಥ ಗೆದ್ದಂತೆ.

ದ್ವಿಪಿಕ್ಕುವರೆ, ದುಡಿಯುವ ಅಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಳಿಕ ಬೆರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು 35 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿಂದಿತಾ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಉದ್ಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದವರು ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು ತ್ವರಿತ ಬಾಳು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರುವವರು ಬ್ರಹ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಹೊಚಿಗ್ರಾ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅರಂಭಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸುತ್ತುವುದು,

ಹೇಳ ತಾಳಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಹೇಳ ಸ್ಫಳಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಹೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಇವು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದ್ದೀರೋ ಎರಡು ಬಾರಿಯೋ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದುವುದು ಬಳಿಯ ಹವಾಸ. ತಾವು ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಳಿಕ ತಮಗಳು ವಿವರಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರಾದ್ದುರುಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ತೊಡಗಿ ಹೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬರವಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸಾಧಿಸುವವರು ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಳಿಕ ಸಾಿಂತ್ಯಕ್ಕಿರುವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಧಿವಾ ಕಂಪನೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದ ಕಳಕಳಿಯಿರುವವರು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಬಗೆಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮದೇ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಭಿಯಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರಿ ಕಾಣಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಿಂದಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೀತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವವರು ಸಂಗೀತ, ಕಚೇರಿ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಬಗೆಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಆ ಕಡೆಗೇ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಹಂ ಕೂಡಿಡಬೇಕು..

ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ಪು ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಕೆ ಜಾಬಾಬ್ಡಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಮನೆ, ಮುಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮುಕ್ತ ಮುದುವೆ, ಚಿಕ್ಕೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಖಚಿತ ಬಂದರೂ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನುಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಯಿಲ್ ಸ್ಟ್ರೆಲ್ವಾದರೂ ಹಣವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿ ಬದುಕಿನ ವಿಚಾಗಿ ಒಂದಿವ್ವಾದರೂ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರೆಬೇಕು.

ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಹಿಸ ಯಿತ್ವಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ದೇಹ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಗೂಡಾಗಬಹುದು. ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿರಬೇಕು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಅಯಿತು, ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾಯ್ದಿಗಳಿದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಖಂಡಾಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೂ ‘ಅದು ಮಾಡಬೇಡಿ, ಇದು ಮಾಡಬೇಡಿ’ ಎಂದು ಒತ್ತುಡಿದಿಂದ ಹೇರುವುದೂ ಇದೆ. ಇದು ಸಲಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾದಿ ಹೇಳುವಂತೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ಪು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತಕಾರಿಯಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಬೇಕೆ. ಸಂತೋಷ ಸಿಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿತಮಿತವಾದ ಆಹಾರ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಅಶ್ವತ್ತ ಅಗ್ನಿ. ಅತಿಯಾದ ದ್ವಿಪಿಕ್ಕ ಶ್ರಮ ಬೇಡ. ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಕುಟುಂಬದವರ ಶ್ರೀತೀ ಪ್ರೇತಾಂಶ್ವಹ ಸಹಕಾರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು.